

Verslag Ontwikkeltafel (OT) Venray d.d. 9 maart 2015, 13.00 uur - 16.00 uur

OT Wmo & Participatie I

Locatie: gemeentehuis Venray, Raadhuisstraat 1, 5801 MB Venray

Aanwezig:	Zorgaanbieders:	
	Marloes Geraedts	Proteion
	Joost Tibosch	Proteion schoon
	Willem Boerma	De Zorggroep
	Carla van Herten	Coöperatie Limburgse Zorgboeren
	Brenda Oosterbaan	MetGGZ
	Edgar van Kessel	SGL
	Maria van Lieshout	Synthese
	Marc van Ooijen	PSW
	Vivian Kersten	Rendiz
	Gemeenten:	
	Marcel van den Broek	gemeente Beesel
	Eefje Joosten	gemeente Venlo
	Elleke Raedts	gemeente Venray
	Bart van Oort	gemeente Bergen
	Mgr:	
	Getty Schuiling	MGR SDLN, secretaris
	Roel Kramer	MGR SDLN, voorzitter
	Yvonne Sinsel	MGR SDLN, notulist

1. Opening en voorstelrondje

De voorzitter heet de aanwezigen om 13.02 uur welkom bij deze eerste ontwikkeltafel Wmo & Participatie. De voorzitter wil graag voor de pauze eerst de breedte ingaan en dit na de pauze concreet maken en prioriteren. Dat is een belangrijk punt. De voorzitter deelt mee dat de planning is aangepast. OT 2 en OT 3 van voor en na de zomer zijn nu in elkaar geschoven en komen beiden voor de zomer. 21 Juli is nu de datum voor de definitieve besluitvorming over de inkoop 2017. Daarmee is tijdswinst geboekt. Daarnaast is ook een winstpunt dat OT 4 na de zomervakantie komt. Daar wordt terug gekeken op het proces, geëvalueerd en vooruit gekeken. De eerste OT voor de inkoop 2018 is nu in het najaar gepland. Dit geeft meer duidelijkheid, ook meer tijd om te implementeren en bovendien ontwikkeltijd. Er worden ook 2 snelheden gecreëerd; enerzijds duidelijkheid voor de zomer over de inkoop van het komende jaar en anderzijds een blijvende doorontwikkeling. Met deze planning wordt dus een andere cyclus geïntroduceerd. Dat betekent echter ook dat men de ambities voor 2017 relatief bescheiden moet houden.

Mevrouw **Kersten** vraagt wanneer de uitvraag gedaan moet worden. Dit gebeurt immers midden in de zomervakantie en de aanbieders moeten hiermee rekening houden.

De voorzitter antwoordt dat met deze planning meer wordt aangesloten bij de planning van het zorgkantoor en de zorgverzekeraar. Verder zal ook moeten worden gekeken of en hoe differentiatie mogelijk is in de wijze van uitvraag. Het is aan de ontwikkeltafel om na te denken over bepaalde diensten, de bekostigingsvariant en de aanbestedingsvorm. Men zou bijvoorbeeld ook sommige diensten meerjarig kunnen afspreken..

Mevrouw **Joosten** deelt mee dat men rekening moet houden met het portefeuillehouderoverleg. De colleges stoppen namelijk op 21 juli voor het zomerreces.

De voorzitter voegt toe dat 15 augustus inderdaad midden in de zomervakantie valt. Dit weet men echter wel van tevoren. De bedoeling is om eerder in het jaar duidelijkheid te hebben en om een meerjarenperspectief in het proces in te bouwen.

In eerste instantie bestond er ook een andere indeling van de ontwikkeltafelthema's. Dit is nu geworden:

1. Jeugd (producten, tarieven, inhoudelijke vraagstukken);
2. Wmo & Participatie (producten, tarieven, inhoudelijke vraagstukken) ;

3. Kwaliteit & Monitoring (monitoren transformatie, kwaliteit van ondersteuning en zorg, kwaliteit van leven);
4. Overeenkomsten (inhoud, differentiatie wijze aanbesteding/subsidie).

De voorzitter merkt op dat elke knip van de materie in thema's rafelrandjes geeft, maar deze knip geeft wel de beste invulling aan inrichting van de OT's inclusief deelnemers. Verder deelt de voorzitter mee dat in de regio ook gewerkt wordt aan een transformatieagenda. Dat is de lange termijn doorkijk. Iedere gemeente heeft haar eigen visies en documenten. Nu wordt gewerkt aan een regionale visie waarin een aantal uitgangspunten zijn verwoord.

In de regionale visie worden de volgende doelstellingen verwoord:

- eigen verantwoordelijkheid inwoners;
- gemeenten bescheiden;
- maatwerkondersteuning waar nodig;
- integrale benadering vanuit leefdomeneinen;
- bevorderen kwaliteit van leven;
- ondersteuning 'dicht bij huis' (buurt, wijk, kern, gemeenschap) en 'zo lang mogelijk thuis';
- algemene ondersteuning en collectieve voorzieningen gaan voor individuele maatwerkvoorzieningen.

Dit zijn op hoofdlijnen de thema's voor de transformatieagenda. Dit moet echter nog veel meer handen en voeten krijgen.

De voorzitter maakt vervolgens een voorstelrondje.

De aanwezigen stellen zich vervolgens kort voor.

De voorzitter meldt dat opnames worden gemaakt voor de verslaglegging. Het verslag van deze ontwikkeltafel Wmo & Participatie komt volgende week op de website. Ook wordt nog een managementsamenvatting gemaakt voor de ondersteuning van de virtuele ontwikkeltafel. Dit alles om iedereen die hier niet aanwezig is ook goed mee te nemen. Dit is het tweede jaar dat Limburg-Noord met de ontwikkeltafels aan de slag is.

2. Algemene introductie

De voorzitter stelt vast dat de transformatie een aantal dilemma's oplevert:

- continuïteit van zorg met minder budget;
- transformeren met minder budget;
- van aanbodgericht naar vraag gestuurd;
- regie op proces i.r.t. regie bij burger;
- zelfregie burger i.r.t. regie professional;
- ruimte creëren maar ook efficiency en transparantie.

Dit levert een aantal vraagstukken op:

- Hoe kunnen we met minder budget toch de benodigde diensten bieden?
- Hoe komen we tot voldoende zicht op de diensten en kosten?
- Hoe leggen we de relatie tussen diensten en resultaten?
- Welke kwaliteit kunnen en moeten we eisen en hoe monitoren we daarop?
- Hoe organiseren we de uitvoering?
- Welke differentiatie moeten we hanteren?
- Hoe gaan we om met de verdeling en toewijzing van het werkpakket?

De voorzitter wil voor de pauze aan de hand van dit overall beeld graag bekijken waaraan men bij Wmo & Participatie denkt. De voorzitter vraagt of dit herkenbaar is en of nog zaken worden gemist.

Mevrouw **Raeds** vraagt uitleg over het laatste vraagpunt. Wat wordt daarmee bedoeld?

De voorzitter antwoordt dat het de bedoeling is dat keuzes worden gemaakt hoe de regio de markt over een beperkt aantal aanbieders verdeelt. De vraag is met hoeveel partijen contracten worden gesloten. Het hebben van heel veel aanbieders is bovendien ook lastig voor de toegang om een keuze te maken. Sommige diensten vergen ook veel investeringen en veel expertise van een organisatie. Het is dan soms niet verstandig als men dit helemaal vrijgeeft en dus wildgroei kan ontstaan. Het kan immers zijn dat aanbieders ook vinden dat voor een bepaalde dienst niet de gehele markt open moet worden gegooid. Men wil immers ook naar differentiatie en meer flexibiliteit.

De heer **Van Ooijen** vindt dit een politieke kwestie. Hoe belangrijk is keuzevrijheid?

De voorzitter stelt vast dat de politiek dit jaar meer vrijheden biedt om zaken te ontwikkelen dan vorig jaar. Er is sprake van voortschrijdend inzicht en men wil bijvoorbeeld de mogelijkheden voor arrangementen onderzoeken of bijvoorbeeld een andere perceelindeling maken of bijvoorbeeld bekijken of meerjarige afspraken voor sommige diensten mogelijk zijn. Het doel van deze fysieke en virtuele ontwikkeltafels is het voorbereiden van stukken die leiden tot een beslissing door de portefeuillehouders.

Mevrouw **Raedts** vindt het een nadeel dat de heel vernieuwende aanbieders niet worden meegenomen. Men zou echter ook strakker kunnen zitten op de eisen om het werkpakket meer in de hand te houden.

Mevrouw **Joosten** geeft aan dat men nu wel een differentiatie per product kan maken. De vraag is wat op de korte termijn en wat na september moet worden opgepakt.

De voorzitter meldt dat tijdens de ontwikkeltafel Jeugd vanochtend de eerste inbreng ging over het transformatie-gedachtegoed. Misschien moet men wel toewerken naar een paradigmashift en een heel ander stelstel? Nu stopt men immers oude wijn in nieuwe zakken en verandert niets wezenlijk. De vraag werd gesteld hoe men ervoor kan zorgen dat een echte ontwikkeling op gang komt.

Mevrouw **Van Lieshout** vindt dat bij positieve gezondheid ook anderen zoals het onderwijs en de verenigingen moeten worden betrokken. Bij complexe vraagstukken heeft men immers ook veel deskundigheid nodig. Hoe wordt dit georganiseerd? De bedoeling is om de zorgpiramide naar boven te verschuiven.

De voorzitter vindt dit een goede vraag. Bij dit ontwikkeltafelproces kan echter niet alles worden betrokken. Dat wil niet zeggen dat men niet die beweging in gang moet zetten. Welke mogelijkheden heeft men om dit in gang te zetten?

Mevrouw **Raedts** vertaalt de piramide meer als een ketenbenadering en minder in omhoog en omlaag schuiven.

Mevrouw **Van Lieshout** is voorstandster van een netwerkbenadering.

De heer **Van Ooijen** pleit ervoor om te bekijken wat realistisch is om te bereiken. Het punt is dat men binnen vier weken tot concrete afspraken moet komen. Spreker begrijpt dat men een stip op de horizon wil zetten, maar zijn grootste angst is dat slechts een accentje wordt gezet omdat de transformatie-agenda er nog niet is. Bovendien zijn ook al een aantal principes benoemd die gelden en die bekeken moeten worden. Men kan dus aan de criteria voor de aanbesteding een aantal prikkels toevoegen of misschien weglaten die leiden tot het gewenste gedrag zodat concrete kleine stapjes worden gezet. Spreker stelt vast dat het verschil tussen het eerste en tweede jaar aanbesteden eigenlijk marginaal was.

Mevrouw **Joosten** merkt op dat naar het product logeren heel veel vraag bestaat. Weinig aanbieders bieden dit echter ook aan. De markt heeft wel behoefte aan dit product. Dit zou een onderwerp kunnen zijn dat voor de inkoop 2017 geagendeerd kan worden. Spreekster vraagt naar dergelijke concrete onderwerpen.

Mevrouw **Van Herten** geeft aan dat participatie in de aanbesteding tot nu toe een ondergeschoven kindje is geweest. Men loopt tegen de grens tussen Wmo en participatie aan. Spreekster vraagt dit nog een keer goed te bekijken. Moet deze grens zo hard zijn? Spreekster vraagt om een betere omschrijving van de diensten.

De heer **Van den Broek** merkt inderdaad ook duidelijk dat alles tegen elkaar aanleunt.

Mevrouw **Raedts** merkt op dat er al meer aanbod is dan men denkt, maar wel voor de verkeerde prijs.

De heer **Van Oort** vraagt of dit punt wordt gedeeld.

Mevrouw **Kersten** antwoordt bevestigend. De overgangen werken ook niet goed. Men is veel tijd bezig met de zoektocht hoe men iets voor een cliënt kan regelen, in plaats van echte zorg voor de cliënt.

De heer **Van den Broek** merkt op dat het Wmo-gedeelte vaak door de behandelaar wordt vastgesteld.

De heer **Van Ooijen** onderschrijft dat inderdaad sprake is van een grijs gebied zowel inhoudelijk als financieel waar men kosten kan besparen. Daar moet men beginnen. Dit is ook wat spreker bedoelde met de prikkels. Spreker vraagt om iets aan de ontschotting te doen.

Mevrouw **Van Herten** zag bij de inkoop producten uit de participatieregeling terug. Dit moet inderdaad voor 2017 worden bekeken.

Mevrouw **Kersten** legt uit waar zij in de praktijk tegenaan loopt. Of iemand meldt zich bij haar praktijk en dit moet dan vervolgens bij het wijkteam worden gemeld of haar praktijk krijgt opeens via de mail een beschikking van een cliënt die men niet eens kent. Dan staat bijvoorbeeld in die mail "mevrouw heeft behoefte aan structuur" en een telefoonnummer. Als zij dan belt, geeft die mevrouw aan dat zij nergens behoefte aan heeft. De productcode wordt echter wel meteen verstrekt.

De voorzitter vraagt of er nog meer punten zijn.

Mevrouw **Oosterbaan** merkt op dat nog steeds sprake is van uurtje-factuur in deze regio. Is dat wel de bedoeling? In de regio Eindhoven rekent men bijvoorbeeld vooral af op resultaten. Daardoor krijgt men een heel interessante dynamiek waardoor men dichterbij de cliënt zit en kan men ook op een heel andere manier de instroom doen. Het voordeel van het werken met gemiddelden (gemiddelde trajectprijs) is dat men ook de grote gemeenschappelijke deler ontwikkelt.

De heer **Van Ooijen** vindt dit ook het meest passend naarmate men meer naar de Participatiewet gaat. De begeleidingsintensiteit is aan het begin heel intensief en bouwt gedurende de tijd af. Omdat men echter per week een x-aantal uren moet registreren is dat een hele toestand terwijl het in feite om het traject gaat. Bovendien zijn de trajecten ook vergelijkbaar.

Mevrouw **Oosterbaan** merkt op dat men bij trajectfinanciering vooral bezig is om te bekijken hoe men zo snel en efficiënt mogelijk een traject kan afronden. Dat is bij uurtje-factuur geheel anders.

Mevrouw **Joosten** antwoordt dat bij jeugd de mogelijkheid wordt onderzocht om naar cliëntprofielen of ondersteuningsprofielen over te stappen. Dit kan men voor Wmo & Participatie ook echter voor 2017 lijkt dit niet opportuun. Men zou wel met een klein onderdeel kunnen proefdraaien. Daarvoor bestaat ruimte.

De heer **Boerma** voegt toe dat in Midden-Limburg vergelijkbare discussies worden gevoerd. Het voornemen is daar om op korte tijd te bekijken wat voor 2017 haalbaar is. Spreker wil niet te snel zeggen dat het niet voor 2017 gaat lukken. De transformatie is immers belangrijk.

Mevrouw **Joosten** antwoordt dat er een vrij strakke planning is. Dit laat onverlet dat op een klein onderdeel ruimte bestaat om te experimenteren. Mooi van deze planning is dat dit proces parallel kan worden gevoerd.

De voorzitter wil graag bestaande voorbeelden benutten.

De heer **Van Oort** stelt vast dat de richting dus wordt gedeeld. Spreker is ook een voorstander van experimenteren omdat men dan in 2017 kan zien of iets werkt.

De heer **Tibosch** voegt toe dat de contracten ook te maken hebben met de complexiteit van de transformatie. Spreker wil ook graag bestaande voorbeelden gebruiken.

Mevrouw **Oosterbaan** stelt voor het voorbeeld van de Peelgemeenten te gebruiken. Eindhoven is minder geschikt, het doet namelijk helemaal geen projectfinanciering behalve voor het gesubsidieerde gedeelte. In de Peelgemeenten is echter een trajectfinanciering voor trajecten in de Wmo waarvoor prijzen zijn afgesproken die overigens het driedubbele zijn van de prijzen in Den Haag. En toch waren zij voor de gemeenten goedkoper. Dit was visionair doordacht. Desgevraagd legt spreekster uit dat bij een trajectfinanciering samen het resultaat wordt afgesproken waarbij de cliënt de regie heeft.

Mevrouw **Van Herten** vindt daaraan inherent dat de ondersteuningsprofielen van cliënten passen binnen de financiering.

Mevrouw **Oosterbaan** antwoordt dat de 'truc' ook was dat de cliënt kiest.

Mevrouw **Kersten** merkt op dat Rendiz 3 jaar lang voor de gemeenten Venlo en Venray trajecten heeft gedaan waarbij het initiatief bij de coach vanuit de uitkeringsinstantie lag. Bij

deze trajecten werd op jaarbasis ingekocht. De cliënt had daarbij wel weinig eigen keuze. In dit traject werden alle levensdomeinen bekeken. Rendiz had in een jaar steeds 25 trajecten lopen en als iemand uitstroomde, kwam daarvoor een nieuwe cliënt in de plaats. Dit werkte heel goed, ook vanwege de korte lijnen met de coach. Juist vanwege de kanteling is dit project gestopt. Dit past blijkbaar niet meer bij de nieuwe ontwikkelingen. Rendiz doet dit nu nog wel voor de gemeente Horst. Daar wordt binnen de uitkeringsgroep geschat welke mensen ervoor geschikt zijn. De gemeente Horst koopt dit voor 50 personen in. Deze mensen stromen dan uit als vrijwilliger of naar een baan. Spreekster vindt dat men het dan heeft over participatie en over mensen die zich ergens goed op hun plek voelen.

De voorzitter stelt vast dat mevrouw Kersten ervoor pleit om meer van aanbod- naar vraaggestuurd te gaan werken.

Mevrouw **Raedts** vraagt of de gemeente Horst daarvoor subsidieafspraken heeft.

Mevrouw **Kersten** weet niet hoe dit is geregeld.

De heer **Van den Broek** heeft bij PSW ook dergelijke afspraken. Mensen uit de Participatiewet komen gratis werken maar brengen tegelijkertijd ook een loonwaarde in. Voor een ondernemer is continuïteit heel belangrijk. Dit alles gebeurt via inkoop.

De heer **Van Ooijen** merkt op dat hier experimenteeruimte bestaat. Bij het gros van de mensen is werk echter maar een onderdeel van de hulpvraag. Er zijn vaak meerdere omstandigheden waarom iemand niet kan werken en jaren in de kaartenbak zit. Het gaat vaak om heel simpele zaken zoals het op orde brengen van de administratie of de kinderopvang. Als breder wordt gekeken dan alleen maar naar werk, komt men tot een arrangement en is het niet van belang uit welk potje het budget komt. Alles hangt met elkaar samen en als over de schotten heen wordt gekeken, is men stappen verder.

De voorzitter denkt dat men ook los moet komen van het lopende buffetmodel dat er nu is.

Mevrouw **Raedts** vindt het bij de uitvoering van de Wmo ook een probleem dat alle enorm producten afgebakend zijn. Er is dus geen integraal pakket meer. Er is steeds minder ruimte om zaken anders en snel op te lossen omdat alles zo strak is gedefinieerd. Spreekster overweegt serieus om een soort van preventieproduct te bedenken. Dit is immers heel belangrijk. Als dit niet gebeurt, verliest de cliënt bijvoorbeeld zijn baan en komt de cliënt vervolgens in de uitkering terecht, ontstaan thuis problemen en misschien ook schulden. Dan kost het de gemeente uiteindelijk veel meer geld.

Mevrouw **Van Herten** vindt dat dit begint met het goed definiëren van de ondersteuningsvraag van de cliënt. Het systeem moet daarop volgend zijn.

De heer **Van Ooijen** merkt op dat dit in de visie van PSW in de cliëntprofielen zit. Anders kost dit veel te veel tijd.

Mevrouw **Oosterbaan** denkt dat dit altijd uit een trajectachtige financiering wordt gehaald.

Mevrouw **Raedts** is bang dat dit soort inzet bij uurtje-factuur niet meer kan.

De heer **Van Kessel** was gisteren aanwezig bij de afsluitende bijeenkomst van de drie werkateliers van Midden-Limburg. De bandbreedte maakt het mogelijk te werken met een gemiddelde kostprijs waarbinnen organisatie de dienstverlening kunnen uitvoeren. Dat geeft administratieve ruimte.

De voorzitter kan zich goed voorstellen dat een dergelijke systematiek voor sommige diensten goed werkt, maar voor sommige ook niet. De voorzitter vraagt naar aanleiding van deze discussie welke diensten of cliëntprofielen zich hiervoor het beste lenen.

Mevrouw **Oosterbaan** geeft aan dat dit voor oplosbare diensten en cliëntprofielen geschikt is.

De voorzitter antwoordt dat in principe alles oplosbaar zou moeten zijn.

Mevrouw **Oosterbaan** zag dat het bij de trajectzorg fout ging bij een totaal verkeerde inschatting of als de gemeente geen onderzoek verrichte naar de achtergrond van een cliënt.

De heer **Van den Broek** vindt dat bij de samenhang tussen oplosbare en onoplosbare problemen veel gedaan kan worden.

De voorzitter vraagt nogmaals welke diensten geschikt zijn om deze beweging te kunnen maken. Waar kunnen de eerste stappen worden gezet?

De heer **Tibosch** antwoordt dat zaken inderdaad wel oplosbaar moeten zijn. Daarnaast moet een organisatie ook volledig aan de knoppen zitten. Dan kan men dit langs alle diensten in de verschillende domeinen leggen.

De heer **Boerma** vindt van belang hoe men 'oplosbaar' definieert. Is dat bijvoorbeeld het vergroten van de zelfredzaamheid?

De heer **Van Kessel** geeft aan dat in Midden-Limburg onderscheid werd gemaakt tussen enerzijds ontwikkeling en groei, en anderzijds stabilisatie en behoud van welbevinden. Mevrouw **Van Herten** vindt dat voor beide groepen trajectfinanciering mogelijks is. Alleen het ondersteuningsdoel is anders. De heer **Boerma** voegt toe dat dit voor alle producten mogelijk moet zijn.

De voorzitter vraagt of voor beschermd wonen iets anders geldt. Of kan men dit daar ook toepassen?

De heer **Boerma** antwoordt bevestigend.

Mevrouw **Oosterbaan** merkt op dat bij beschermd wonen een steeds grotere doelgroep uitstroomt.

Mevrouw **Van Lieshout** werkt meer in het domein van het alledaagse leven met 'van formele zorg naar informele zorg' en bijvoorbeeld statushouders. De financiering daarvan is anders.

Mevrouw **Geraedts** stelt vast dat dit meer maatwerkvoorzieningen zijn.

Mevrouw **Van Lieshout** antwoordt bevestigend.

De heer **Van Oort** kan zich goed voorstellen dat een onderdeel van het traject is dat Synthese bijvoorbeeld een sociale vaardigheidstraining geeft.

Mevrouw **Van Lieshout** geeft aan dat bijvoorbeeld maatjes worden gekoppeld aan inwoners met een GGZ-achtergrond. Wie heeft men daarvoor dan nodig? De financiering is dan ook anders.

De heer **Van Ooijen** merkt op dat de tarieven al zo ingeperkt zijn dat men bij de Wmo en de Participatiewet wel móet bekijken in hoeverre het netwerk ingeschakeld kan worden. De mate van ondersteuning en de mate begeleiding is anders maar het principe is hetzelfde. Dat geldt ook voor oplosbaar en niet oplosbaar. PSW begeleidt bijvoorbeeld mensen die hun hele leven ondersteuning nodig hebben, maar niet altijd evenveel en ook niet altijd van professionals. Het streven is echter continue naar minder zorgbehoefte.

Mevrouw **Raedts** vraagt of bij een trajectfinanciering de prikkel eruit gaat om het netwerk te betrekken. Of blijft de prikkel bestaan?

De heer **Van Ooijen** antwoordt dat de prikkel blijft bestaan. De tarieven blijven immers onder druk staan. Het gaat ook om het principe high trust, high penalty en het afleggen van verantwoording. PSW geeft als opdracht aan haar medewerkers dat als 40 uur zijn geïndiceerd en in de praktijk blijkt dat het voor 30 uur kan, men niet 40 uur declareert. Dat moet men echter samen doen. Als het doel echter is om die uren te maken, is men niet goed bezig. Uiteindelijk zal dan immers de geldpot op zijn.

Mevrouw **Joosten** vraagt naar de prikkel. Er zullen immers altijd zorgaanbieders zijn die anders hierover denken.

De heer **Van Ooijen** vindt dat naar de gemiddelde kostprijs per cliënt moet worden gekeken. Die moet over de jaren heen dalen. Daarnaast moet ook aan het principe high trust, high penalty invulling worden gegeven.

Mevrouw **Oosterbaan** vindt de door mevrouw Joosten geuite zorg jammer. Het is ongelofelijk hoe snel medewerkers de switch naar het bevorderen van meer zelfredzaamheid hebben gemaakt. Daarnaast is er ook een controle op de gedeclareerde uren door de eigen bijdrage van de cliënten. Zij slaan aan wanneer die niet klopt. Spreekster vindt ook dat men altijd moet controleren. Een gemeente moet echter ook af en toe de cliënten vragen hoe het loopt.

Mevrouw **Joosten** antwoordt dat uit de eigenbijdrage dat iemand moet betalen niet zondermeer conclusies getrokken kunnen worden aangezien de hoogte ervan van meerdere factoren afhankelijk zijn.

Mevrouw **Kersten** vraagt of de ureninzet een goed meetpunt voor kwaliteit is. Men kan het echter ook omdraaien en kijken of de medewerkers de afgesproken targets behalen. Dat gaat over vertrouwen. Het gaat immers om het resultaat.

Mevrouw **Oosterbaan** voegt toe dat in haar organisatie de hulpverleners die het slechtst uren registreren vaak de meest populaire hulpverleners zijn. Daarom moet het ook om gemiddelden gaan.

De voorzitter merkt op dat er behoefte is aan meer ruimte en flexibiliteit, die wel op de een of andere manier in een systeem past. Naast vertrouwen, moeten er ook checks and balances zijn om dit goed te verantwoorden. Het blijft een spanningsveld. De voorzitter beluistert ook heel nadrukkelijk dat men na de pauze op zoek moet gaan naar concrete activiteiten.

Mevrouw **Raedts** vraagt of alle producten wel benoemd moeten worden die onder trajectfinanciering kunnen vallen. Men kan ook gewoon zeggen: we voeren trajectfinanciering in.

De heer **Van Ooijen** stelt voor om aan te geven welk product niet onder trajectfinanciering zou kunnen vallen. Spreker heeft dit zelf geprobeerd, maar kan geen producten bedenken.

4. Pauze (14.20 -14.33 uur)
5. Concreet maken en prioriteren

De voorzitter vraagt of de in 2016 op te pakken onderwerpen concreet gemaakt kunnen worden. De voorzitter meldt dat ook al voorwerk is gedaan. De vraag is of dit voorwerk matcht met hetgeen voor de pauze is besproken.

De heer **Van Oort** presenteert een overzicht met voorgestelde werkgroepen en een planning. Spreker wil graag vandaag een akkoord van de gemeenten en de aanbieders over de thema's die voor 2017 opgepakt moeten worden, naast de thema's die voor de langere termijn opgepakt moeten worden. Daarnaast kan ook nog vanuit de virtuele ontwikkeltafel input komen. Vanaf 10 maart tot 7 april moet de richting van de thema's worden uitgewerkt. Dan heeft men daarna nog 2 weken tot aan het portefeuillehouderoverleg. De check op onderwerpen wordt ook nog aan de portefeuillehouders voorgelegd om te voorkomen dat op 21 juli de portefeuillehouders niet instemmen. Het idee is om de onderwerpen samen met 2 mensen vanuit de gemeenten en met 2 mensen vanuit de aanbieders in een soort van 'snelkookpan' te doen. Daarnaast komt een extra virtueel moment waarbij de voorstellen bij alle aanbieders worden neergelegd zodat zij de gelegenheid krijgen om te reageren. Dat gebeurt in de periode van 21 april tot 28 april. Vervolgens is er een maand tijd tot 24 mei voor de uitwerking van een definitief stuk dat op 21 juli bij de portefeuillehouders voorligt.

De voorzitter voegt toe dat op 25 mei weer een fysieke ontwikkeltafel is gepland met daarna weer een virtuele ronde van 1 juni tot 14 juni. Dit is allemaal gericht op gemeentelijke besluitvorming op 21 juli. De tijd tussen 7 april en 25 mei wordt dus ook benut. De voorzitter meldt dat alles wat wordt geconstateerd waarvoor meer tijd nodig is, na september/oktober meegenomen kan worden in de ontwikkelcyclus voor 2018.

Mevrouw **Joosten** voegt toe dat men dit ook al eerder kan verkennen. Het is ook goed om dit bij het portefeuillehouderoverleg aan te geven.

Desgevraagd geeft **de voorzitter** aan dat met zorgaanbieders alle aanbieders worden bedoeld met een raam- en ontwikkelovereenkomst.

Werkgroepen Wmo

De heer **Van Oort** wil nu graag de thema's voor de werkgroepen bespreken. Voor de pauze zijn al cliëntprofielen en trajectfinanciering genoemd. Mevrouw **Joosten** wil gezien de korte termijn nu echte accenten zetten.

Mevrouw **Geraedts** merkt op dat men in Venlo nu al een andere invulling geeft aan maatwerkvoorziening dagbesteding. Het zou mooi zijn om dit nu te vertalen naar de inkoop. De vraag betreft onder andere de invulling van functiefinanciering.

Mevrouw **Schuiling** antwoordt dat als hierover al afspraken zijn gemaakt en het product reeds wordt afgenomen, dit in de overeenkomst moet worden verwerkt.

De heer **Tibosch** stelt voor om deze vraag mee te nemen.

Mevrouw **Geraedts** antwoordt dat dit niet past binnen de dagbesteding van Proteion.

Mevrouw **Joosten** voegt toe dat dit een van de vele varianten van dagbesteding is en zij vraagt of Proteion dit wil doorontwikkelen. Dit kan men dan beter in OT 4 meenemen. Spreekster vindt dat in de ontwikkelwerkgroep moet worden gesproken over zaken die alle gemeenten aangaan. Mevrouw **Geraedts** antwoordt bevestigend.

De heer **Tibosch** vindt dit jammer want dit zijn goede ervaringen die voor de aanloop van 2017 waardevol zijn.

De heer **Van Ooijen** vindt dat een heel geforceerd onderscheid wordt gemaakt tussen een maatwerkvoorziening en een algemene voorziening. Wat is nu het echte onderscheid? Spreker vindt dit een thema om over door te denken.

De voorzitter stelt de vraag of bij het voorgaande bij begeleiding groep de koppeling met participatie wordt meegenomen.

De heer **Van Oort** antwoordt dat het specifiek om het grijze gebied tussen Wmo en participatie gaat.

De voorzitter vraagt zich af hoe dit is/wordt afgebakend, want bij begeleiding groep in domein 3 zit ook nog bijvoorbeeld inloop GGZ. Dat is ook nog een grijs gebied. Wordt dat niet meteen meegenomen? Dat zou echter wel interessant zijn om te bekijken.

Mevrouw **Geraedts** antwoordt dat het gaat om de koppeling binnen inloopvoorzieningen. De voorheen aanwezige scheiding is er immers niet meer. De Zorggroep wil dit nu graag samenbrengen.

Mevrouw **Van Lieshout** vraagt hoe de inwoners worden betrokken. Hoe verhoudt zich dit?

Mevrouw **Geraedts** antwoordt dat het bij de inloopvoorzieningen de bedoeling is om niet meer te scheiden.

De heer **Van Oort** vraagt of dit hetzelfde is als wat men in Venlo doet.

Mevrouw **Geraedts** antwoordt bevestigend. Het gaat om de professional die het beste invulling kan geven aan de begeleiding. Dat kan ook een zzp'er zijn.

De voorzitter beluistert dat dit een interessant punt is. De voorzitter vraagt of dit meegenomen wordt in het proces voor het komende jaar. Of laat men dit meelopen voor de (door)ontwikkeling van het hele domein 3?

Mevrouw **Raedts** sluit zich bij het standpunt van de heer Tibosch aan.

Mevrouw **Joosten** vindt dit prima. Als dit echter wordt geadresseerd, worden personen hieraan gekoppeld en moet men op 7 april wel met een product komen.

Mevrouw **Kersten** antwoordt dat dit in de praktijk al gebeurt. Als men daarop een product zet, zet men dus een echte stap.

De heer **Van Ooijen** vindt dat men van de stempel maatwerkvoorziening af moet. Er wordt immers niet gekeken naar de functie die dit voor de burgers heeft.

De heer **Van Oort** vraagt of wel echt sprake is van een probleem.

De heer **Van Ooijen** antwoordt dat men de diensten eigenlijk niet onder deze noemer mag uitvoeren omdat deze geen stempel 'algemene voorziening' hebben, maar dat het toch gebeurt. Het huidige beleid is dus een belemmering. Spreker ziet dit liever anders.

De voorzitter denkt dat samen bekeken moet worden of de dienstverlening in de contractering ingepast kan worden. De haalbaarheid zal dan ook blijken. Verder beluistert de voorzitter het grijze gebied met de Participatiewet. De vraag zou in het proces meegenomen kunnen worden. Mevrouw **Joosten** wil dit apart op een lijst zetten.

De voorzitter stelt vast dat dit als 'combi maatwerk/algemene voorzieningen' wordt meegenomen.

De heer **Van Oort** merkt op dat men met beschermd wonen al bezig is. In deze groep zit onder andere mevrouw Raedts samen met de aanbieders.

Mevrouw **Raedts** deelt mee er een innovatietafel beschermd wonen is met een subwerkgroep productinnovatie waarin wordt bekeken wat anders kan. De resultaten worden voor 2017 echter nog niet opgeleverd, wel voor 2018.

De voorzitter vraagt waaraan men dan denkt. Zijn dit bijvoorbeeld soepele overgangen of overgaan naar modulair werken?

Mevrouw **Raedts** antwoordt dat men nog zit op het niveau van de indicatiestelling bij de gemeenten en het betrekken van de zorgaanbieders. Hoe doet men dat nu? Er wordt dus een analyse gemaakt en bijvoorbeeld gebrainstormd over het naar voren trekken van de uitstroom.

Mevrouw **Schuiling** vraagt naar de taakstelling van het komende jaar.

Mevrouw **Raedts** is hiervan niet op de hoogte.

Mevrouw **Joosten** wil dit onderwerp wel in het overzicht zetten.

De heer **Van Oort** vindt dat inderdaad wel iets moet gebeuren.

De heer **Tibosch** vraagt of er een landelijke budgetkorting voor beschermd wonen is.

De voorzitter antwoordt bevestigend. De korting is deels gecorrigeerd vanwege een foute berekening in het objectieve verdeelmodel. De voorzitter is niet op de hoogte van de precieze stand van zaken. Als in de ontwikkeltafels over budgetten wordt gesproken, gaat dit altijd over de middelen die de gemeente vanuit het Gemeentefonds van het Rijk krijgt.

Mevrouw **Raedts** begrijpt niet goed wat een financiële korting te maken heeft met de productontwikkeling. Krijgen de gemeenten in 2016 minder uitkering vanuit het Rijk? Wat gebeurt als het budget niet toereikend is?

Mevrouw **Schuling** antwoordt dat de gemeenten 10% zijn gekort op het budget voor beschermd wonen. In de overeenkomsten is echter maar 5% op het tarief bezuinigd. Ergens bestaat bij de gemeenten dus al een tekort van 5%.

Mevrouw **Oosterbaan** vindt dat standaard op bezuinigingen moet worden geanticipeerd. Daar zal nog jaren sprake van zijn.

De voorzitter deelt de mening van mevrouw Oosterbaan. De voorzitter legt vervolgens uit dat deze ontwikkeltafel onderdeel van een bestuurlijk aanbestedingstraject is. Hier wordt samen gesproken over de inkoop in de vorm van documenten, uitvraag en eisen en hoe men de contractering wil vormgeven. Dat gebeurt in overleg, in tegenstelling tot de klassieke aanbestedingsvariant. Er wordt dus samen gesproken over de voorbereiding van de inkoop die vervolgens ter besluitvorming aan de portefeuillehouders wordt voorgelegd. Daarin zit een mix van ontwikkelingsvraagstukken maar ook van bezuinigingsvraagstukken. Daarna kan de uitvraag worden uitgevoerd. De voorzitter wil dit punt dit jaar graag meer gestructureerd aanvliegen. De uitnutting van de budgetten is op dit moment nog niet bekend. Er is ook minder budget ter beschikking gesteld. De voorzitter vindt samen met de heer **Tibosch** dat men de korting wel scherp moet krijgen.

De heer **Van Kessel** vindt dit ook een belemmering.

Mevrouw **Kersten** vraagt wat de groep die zich met beschermd wonen bezig houdt concreet moet doen. Wat is de opdracht?

De heer **Van Oort** antwoordt dat moet worden bekeken hoe de bezuinigingsopgave moet worden opgevangen. Het is dit ontwikkeljaar dus budgetgedreven en het volgende ontwikkeljaar inhoudelijk gedreven.

Mevrouw **Oosterbaan** merkt op dat in 2017 verder wordt gedecentraliseerd naar alle gemeenten.

Mevrouw **Raedts** stelt voor om bilateraal samen met mevrouw Hartogensis die in Venlo het onderwerp beschermd wonen behartigt, mevrouw Joosten en de heer Van Oort te bekijken of dit op de planning van 2016 moet komen staan.

De voorzitter bevestigt dat dit moet worden opgehelderd. Aldus wordt afgesproken.

Mevrouw **Joosten** vindt dat de inhoudelijke bespreking van de wenselijkheid betreffende langdurige meerjarige contracten bij deze ontwikkeltafel wel horen.

De voorzitter vindt dit ook een punt voor de ontwikkeltafel Overeenkomsten.

De heer **Van Ooijen** wijst op de tariefkortingen van de afgelopen jaren. PSW was echter niet in de positie om met de gemeente te discussiëren over het indalen van de bezuinigingen. Dat is ook geen onderwerp voor de ontwikkeltafels. De gemeenten bepalen de prijs van een product en de aanbidders bepalen of zij voor die prijs op het product inschrijven of niet.

De voorzitter stelt voor dat mevrouw Raedts samen met mevrouw Hartogensis, mevrouw Joosten en de heer Van Oort overlegt om de lijnen goed scherp te krijgen.

In antwoord op de opmerking van de heer Van Ooijen geeft de voorzitter vervolgens aan dat het de bedoeling is om samen te verkennen waar de ontwikkelmogelijkheden en de bezuinigingsmogelijkheden en de combinaties bestaan waarop moet worden gefocust en waar dat niet kan. Dit scherp stellen is wel een onderdeel van deze ontwikkeltafel.

De heer **Van Ooijen** vindt wel dat dit in algemene zin gedaan moet worden.

Mevrouw **Schuling** merkt op dat ruimte kan worden gecreëerd voor het opvangen van een bezuiniging door bijvoorbeeld het samenvoegen van meerdere producten in een nieuwe productbeschrijving. Dergelijke zaken moeten landen in de perceelsbeschrijvingen in de overeenkomst. Iedere organisatie bepaalt natuurlijk zelf hoe hij daar vervolgens mee omgaat.

De voorzitter vraagt vervolgens naar het onderwerp 'prijzen en kostprijsmodules'.

Mevrouw **Joosten** antwoordt dat bekeken gaat worden hoe de kostprijsanalyse beter uitgezet kan worden. De uitvraag vorig jaar is door iedere aanbieder immers anders geïnterpreteerd.

Waar mogelijk wordt gekeken naar de analyse van de prijsopbouw om te bezien op basis waarvan bepaalde percentages hoger zijn. Dit is van belang om ook uitleg te kunnen geven over de prijsverschillen en om de kaasschaafmethode te voorkomen. Bij jeugd zitten bijvoorbeeld producten waar bij de ene aanbieder wel en bij de andere aanbieder geen huisarts is meegenomen. Dat maakt dat de prijzen verschillen.

De heer **Boerma** merkt op dat dit uitgaat van de gedachte dat men volgend jaar weer per product inkoop. De vraag is hoe zwaar men op bijvoorbeeld de cliënt- en trajectfinanciering wil inzetten. Welk signaal geeft men af?

Mevrouw **Joosten** verwacht niet dat de cliënt- en trajectfinanciering geheel in 2017 gerealiseerd wordt.

De heer **Van Oort** wil wel graag experimenteren.

Mevrouw **Joosten** wil ook graag naar de kostprijsofbouw kijken. Nu leven immers beelden die waarschijnlijk geen recht doen aan de werkelijkheid. Spreekster wil dus graag spreken over de verschillen. Daarnaast zijn er ook producten waar bekeken moet worden of de prijs nog wel klopt.

De heer **Tibosch** vindt dit een contradictie met de discussie van voor de pauze over de opdracht omtrent de trajectfinanciering.

Mevrouw **Oosterbaan** vindt dat de uitvraag hierbij ook moet worden betrokken.

Mevrouw **Joosten** antwoordt dat de uitvraag inderdaad goed neergezet moet worden.

Mevrouw **Oosterbaan** merkt op dat de financiële afdelingen hierbij moeten worden betrokken.

De heer **Van Ooijen** vindt dit vreemd. Het gaat immers over bedrijfsvoering. Het antwoord van PSW is en was dat de kostprijsofbouw volgens de NZa punten is opgebouwd. Mevrouw Joosten wil nu per bedrijf de kostprijsberekening weten.

Mevrouw **Kersten** merkt op dat men ook niet een bakker naar de kostprijsofbouw van zijn brood vraagt.

Mevrouw **Joosten** wil dit wel weten. Het gaat immers om veel 'gemeenschapsgeld'.

Mevrouw **Oosterbaan** begrijpt dit, maar deelt mee dat de bestuurders van MetGGZ dit niet zullen willen. Het delen van deze informatie mag ook niet.

Mevrouw **Joosten** antwoordt dat de informatie niet openbaar wordt gemaakt. De zorgaanbieders moesten voor 2016 ook al duidelijkheid geven over de kostprijs. Dat is ook helemaal niet vreemd.

Mevrouw **Geraedts** vraagt of dit mag.

Mevrouw **Joosten** antwoordt dat dit gevraagd mag worden, maar de verstrekte informatie mag inderdaad niet worden gedeeld. De mensen van de uitvoering die de arrangementen samenstellen weten precies wat onder die producten valt. Zij beschikken echter niet over de tarieven. Dit is ook zo met de portefeuillehouders afgesproken.

De voorzitter merkt op dat vanochtend bij de ontwikkeltafel Jeugd is besproken dat men op verschillende niveaus kan kijken. Waar gaat men naar een kostprijsanalyse toe en waar niet? Vanochtend is ook vastgesteld dat bijvoorbeeld bij diensten met provinciale codes grote prijsverschillen bestaan voor dezelfde dienst. De toeleiding heeft het beeld niet scherp wat daarin zit. Dat zullen dan immers toch niet dezelfde diensten zijn. Dit pleit dan ook voor een inhoudelijke duiding om scherp te krijgen wat achter het tariefverschil zit. Misschien bestaan daarvoor wel heel goede verklaringen. Nu zijn die echter niet in beeld en vaart men blind op een aantal van dit soort diensten. Daarom is het noodzakelijk om daarop zicht te krijgen.

Mevrouw **Joosten** voegt toe dat het bijvoorbeeld mogelijk is dat een bedrijf heel veel aan innovatie doet, wat de kosten verhoogt. Dat weten gemeenten nu echter niet.

Mevrouw **Kersten** wil graag inzoomen op de diensten en niet aan elke aanbieder de kostprijs vragen. Bij dagbesteding kon men bijvoorbeeld dit jaar kiezen tussen licht, midden en zwaar. En dan vroeg niemand of dit met 7,50 euro wel haalbaar was en kon men ook nog de pech hebben dat alle keukentafelgesprekken op licht inschaalden. Dat betekende meer dan 10% korting en toen heeft ook niemand naar de echte kostprijs gevraagd.

Mevrouw **Joosten** antwoordt dat dit wel is uitgevraagd.

De voorzitter voegt toe dat dit jaar alleen de tarieven van de mbo-, hbo- en wo-medewerkers zijn uitgevraagd, anders dan dat de prijsonderbouwing moest worden aangeleverd omdat er geen NZa-tarief lag of omdat daarvoor geen eerder vastgestelde tarieven golden. Indien men naar de opbouw van een tarief vraagt, krijgt men bovendien ook allerlei ongeordende informatie aangeleverd. De vraag is dan waarop bij de analyse moet worden ingezet.

Mevrouw **Joosten** wil deze zoektocht naar de uitvraag graag samen en transparant met de aanbieders doen.

De voorzitter voegt toe dat de bedoeling van dit punt is om de grote vraagstukken omtrent de onderbouwing van grote tariefverschillen scherp te krijgen en daarop meer zicht te krijgen. Dit is echter nog steeds het beter in beeld krijgen van 'oud' en leidt niet tot meer 'nieuw'. Dat is immers een ander pad.

Mevrouw **Joosten** denkt wel dat men moet meenemen dat bij trajecten dezelfde vraag weer aan de orde zal komen. Hoe komt een aanbieder aan een bepaald tarief?

Mevrouw **Van Herten** wil graag eerst de focus leggen op die trajecten of producten waarop de aanbieder zelf een prijs bepaalt en niet daar waar al een maximumtarief ligt.

Mevrouw **Joosten** vindt dat deze opdracht samen moet worden bekeken.

De voorzitter merkt op dat daarvoor ook niet de juiste mensen aan tafel zitten. De vraag is wie hieraan een bijdrage kan leveren.

De voorzitter vraagt of nog belangrijke punten bij de Wmo worden gemist. In het overzicht met ontwikkelonderwerpen staan ook al heel veel punten opgesomd.

De heer **Tibosch** heeft samen met een aantal aanbieders van hulp bij het huishouden (Hbh) een brief gestuurd met de vraag of voor de doorontwikkeling van Hbh een aparte ontwikkeltafel kan worden ingericht. Dat verzoek zou vandaag aan de orde komen.

De heer **Van Oort** antwoordt dat er een gemeentelijke werkgroep huishoudelijke hulp is, die samen met aanbieders kijkt naar de ontwikkeling van huishoudelijke hulp van maatwerkvoorziening naar algemene voorziening. In april wordt een visie over het onderwerp in het portefeuillehouderoverleg vastgesteld en daarna wordt met de uitwerking gestart. Dat is een apart traject.

De voorzitter deelt mee dat als men stukken uit het aanbestedingspakket haalt, men dit wel moet agenderen voor de ontwikkeltafels.

Mevrouw **Joosten** merkt op dat dit in OT 4 kan worden besproken.

De voorzitter antwoordt bevestigend. Maar dit moet wel samen worden gedeeld.

Mevrouw **Raedts** merkt op dat dit niet voor 2017 wordt gehaald.

De heer **Tibosch** merkt op dat Hbh als maatwerkvoorziening gewoon blijft staan. Spreker vindt het ook prima om dit voor 2018 te bekijken en vraagt of dit wordt geparkeerd. Er vindt dus voor 2017 geen wijziging plaats?

De voorzitter stelt vast dat Hbh een tweede vraagpunt is, naast beschermd wonen. Voor Hbh moet worden gecheckt in hoeverre er wijzigingen voor de contractering voor 2017 zullen plaatsvinden. Zo ja, moeten deze in een ontwikkeltafel landen. Dit moet men scherp hebben. Mevrouw **Joosten** stelt vast dat dit eventueel voor de inkoop van 2017 naar voren moet worden gehaald. Zo niet, wordt dit onderwerp na de zomer in OT 4 geagendeerd. In Venlo hebben de uitvoeringsteams Hbh de partijen aan tafel en volgt men hetzelfde stramien.

De voorzitter vraagt of er nog andere belangrijke punten zijn.

Mevrouw **Geraedts** geeft aan dat vorig jaar in de virtuele ontwikkeltafel is aangegeven dat op vervoer voor 2017 teruggekomen zou worden.

Mevrouw **Joosten** antwoordt dat een van haar collega's nauw betrokken is bij vervoer. Deze collega komt hierop nog terug. De gemeenten zijn hiermee voor 2017 al heel ver maar spreekster denkt ook dat nog een tussenstap gemaakt wordt. Vervoer wordt immers voor heel Limburg opgepakt.

De voorzitter stelt vast dat sprake is van een afstemmingsvraagstuk. Dit moet ook scherp zijn in de ontwikkeltafel en is dus item nummer drie.

De heer **Van Ooijen** vraagt nog aandacht voor de knip tussen Wmo en jeugd. PSW loopt in de praktijk ertegenaan dat inhoudelijk één gezin, één plan wordt afgesproken, maar dat in de praktijk steeds meer sprake is van multi-problem gezinnen. Dit komt soms via de Wmo en soms via de Jeugdwet met één plan maar met toch verschillende indicaties en verantwoordingen. Dit is een praktisch probleem waar PSW iedere dag tegenaan loopt. Dat is nog nergens geadresseerd tenzij dit vanochtend tijdens de ontwikkeltafel Jeugd een plek heeft gekregen.

De voorzitter antwoordt ontkennend. De voorzitter vindt het goed dat de heer Van Ooijen dit nu naar voren brengt. Dit gaat over de grens tussen 18- en 18+ en de ontschotting tussen jeugd en Wmo.

De heer **Van Ooijen** antwoordt bevestigend. Er is bijvoorbeeld sprake van één gezin, één plan en dan is iets met het kind. Maar vaak moet ook iets met een van de ouders gebeuren en dat zijn vaak gescheiden trajecten.

Mevrouw **Raedts** geeft aan dat Venray werkt met één gezin en vijf plannen; een vader, een moeder en twee kinderen met allemaal een eigen plan. En daarnaast komt voor de bewaking van de privacy van het gezin nog een overkoepelend plan. Dat is een grote ellende. Eén gezin, één plan is dus leuk bedacht, maar komt gewoon niet van de grond.

Mevrouw **Oosterbaan** stelt voor om een gezinstraject te doen in plaats van multi-probleem te hanteren.

De heer **Van Ooijen** vraagt om te bekijken of een cross-over gemaakt kan worden. Mensen ervaren immers nu in de dagelijkse praktijk een schot en dat is in strijd met de belangen van de kinderen. Daarnaast voldoet men ook niet aan de wettelijke verplichtingen.

Mevrouw **Van Herten** wijst in dit verband ook op de overgang van 18- naar 18+.

De heer **Van Kessel** merkt op dat de ambitie daarom is om naar leefdomeneinen te kijken en niet te scheiden.

Mevrouw **Kersten** heeft nog een vraag over de arbeidsmatige dagbesteding. Dit heeft raakvlakken met begeleiding groep en participatie. Dit wordt vaak ingezet voor mensen die dit nodig hebben. Dan is echter ook sprake van een eigen bijdrage. Deze mensen nemen vervolgens vanwege de eigen bijdrage hieraan niet deel. Dit gaat vaak om een GGZ-groep. Is de eigen bijdrage wettelijk verplicht?

Mevrouw **Schuilig** antwoordt bevestigend.

Mevrouw **Raedts** voegt toe dat het CAK dit berekent.

De heer **Tibosch** stelt vast dat slecht enkele punten in het overzicht geen overlap hebben met de vier verschillende ontwikkeltafels. Wie voorkomt dat een dubbele discussie wordt gevoerd? **De voorzitter** antwoordt dat het kernteam ontwikkeltafels (mevrouw Joosten, de heer Van Oort, de thematrekker Kwaliteit & Monitoring, de thematrekker Overeenkomsten, mevrouw Schuilig en de voorzitter) dit onderling afstemmen.

De werkgroepen Wmo zijn:

<i>Werkgroep Wmo</i>		
<i>Onderwerp</i>	<i>2 deelnemers namens zorgaanbieders</i>	<i>2 deelnemers namens gemeenten</i>
<i>Kortdurend verblijf-respijtzorg (aanpassing huidige systematiek conform opmerkingen RWG Wmo)</i>	<i>Zorggroep, MetGGZ</i>	
<i>Begeleiding groep met P-wet (extra product scheidslijn P-wet/Wmo) grijs gebied</i>	<i>Limburgse zorgboeren, Met talent</i>	
<i>Begeleiding naar meedoen/beschut werk irt arbeidsmatige dagbesteding</i>	<i>PSW, Rendiz</i>	
<i>Beschermde wonen (financiële doelstelling)?</i>	<i>innovatietafel</i>	
<i>Prijzen/kostprijsmodules (alle producten?)</i>	<i>wordt opgepakt</i>	
<i>Cliëntprofielen/trajectfinanciering (waar de 3 domeinen niet goed op elkaar aansluiten) aandacht voor een-gezin- een plan, 18- 18+</i>	<i>PSW, SGL, Proteion</i>	
<i>Combi maatwerk/algemene voorzieningen</i>	<i>Synthese, PSW (Proteion denkt mee)</i>	
<i>hulp bij huishouden?</i>	<i>vraag wordt gesteld</i>	
<i>vervoer?</i>	<i>per 1-1-2017, vraag wordt gesteld</i>	
<i>witte vlekken / gaten in aanbod</i>	<i>innovatietafel</i>	

Werkgroepen participatie

De voorzitter deelt ten aanzien van het werkgroepenvoorstel voor participatie mee dat het eerste en derde punt hetzelfde zijn als bij de werkgroep Wmo. Daarmee blijft beschut werk over. De heer **Van den Broek** vraagt om ook te spreken over participatie en meedoen. Beschut werk vindt namelijk plaats aan de rand van de arbeidsmarkt. De arbeidsmatige dagbesteding is van de Wmo en haakt op veel onderdelen in elkaar. Beschut werk moet wel erbij blijven staan. De heer **Van Ooijen** vraagt om voor 2018 de relatie met de regionale werkbedrijven mee te nemen.

De voorzitter stelt vast dat er dus meer duidelijkheid moet komen.

Mevrouw **Raedts** loopt in de praktijk in Venray soms aan tegen het feit dat de participatiecoaches geen eigen budget hebben. De participatiecoaches helpen mensen die een grote afstand tot de arbeidsmarkt hebben. Deze participatiecoaches komen dan bij de Wmo en vragen om individuele begeleiding zodat betaald werk en meedoen sneller gehaald kunnen worden. Vervolgens ontstaat dan een discussie over wie dit moet betalen. Bestaat tussen het product individuele begeleiding vanuit de Wmo en de Participatiewet een koppeling? Waar wordt dit benoemd?

De heer **Van den Broek** antwoordt dat bovengenoemd proces ook zo is bedoeld. Dit wordt bij beschut werk en participatie in relatie tot de arbeidsmarkt beschreven. Het vraagstuk is meer een financieel probleem.

Mevrouw **Kersten** stelt vast dat men vaak op alle levensgebieden iets moet doen voordat iemand kan meedoen of stapjes kan zetten. Dit moet door een persoon worden begeleid en over de financiering daarvan wordt vervolgens gediscussieerd.

De voorzitter vraagt hoe men hiermee verder komt. De bedoeling is dat naar het pijnpunt in het proces wordt gekeken. Als de diensten op dezelfde manier worden uitgevraagd komt men niet verder. Wat moet men dus nu anders doen in de beschrijving en uitvraag om dit te kunnen veranderen? Als trajectfinanciering hierbij wordt ingezet, neemt men misschien ook het pijnpunt weg.

Mevrouw **Raedts** merkt op dat het traject ook in maanden opgeknipt kan worden.

De voorzitter voegt toe dat als men dit niet concretiseert, het een mission impossible voor de werkgroepen Jeugd, Wmo en Participatie wordt. De wensen moeten in de eerstkomende fase worden geconcretiseerd. Op welke manier de uitvraag van diensten invulling geven aan de pijnpunten?

Mevrouw **Joosten** deelt mee dat de werkgroep op 7 april met een voorstel hierover moet komen voor de korte termijn en voor de doorontwikkeling. Dat wordt de specifieke opdracht.

De voorzitter antwoordt bevestigend.

Mevrouw **Kersten** ziet begeleiding niet terug als een van de onderwerpen. Dit is immers veel breder dan alleen meedoen.

De voorzitter antwoordt dat dit onder 'begeleiding groep met Participatiewet' valt.

De voorzitter vraagt of er pakketten zijn binnen de Wmo en participatie die voorlopig niet geschikt zijn voor de trajectfinanciering. Is trajectfinanciering overal op toepasbaar?

Mevrouw **Oosterbaan** stelt voor om twee producten te kiezen. Een werkgroep zou dit kunnen bekijken.

Mevrouw **Joosten** antwoordt bevestigend.

De heer **Tibosch** vraagt zich af of het wenselijk is dat trajectfinanciering overal op toepasbaar is. Wat is het meest efficiënt? Wat zijn de doelstellingen die erachter liggen?

Mevrouw **Oosterbaan** wijst op het gevaar van cherry picking bij de trajectfinanciering.

De voorzitter reageert dat elk model altijd perverse prikkels zal hebben.

Mevrouw **Joosten** merkt op dat bij de Wmo voor sommige zaken trajectfinanciering een oplossing kan zijn. Spreekster stelt voor om daarmee voor 2017 te experimenteren.

De voorzitter vindt dit een goed voorstel en hij stelt vast dat de aanwezigen dit ook vinden.

Mevrouw **Raedts** merkt op dat de trajectfinanciering voor alles moet gelden en niet alleen voor de Wmo. Anders maakt men weer hokjes.

De voorzitter antwoordt dat er altijd grenzen zullen zijn, zoals het onderwijs. Populatiebekostiging is weer een stapje verder.

De voorzitter vraagt of er nog meer punten zijn.

Mevrouw **Oosterbaan** mist de doorstroom opties bij beschermd wonen naar niet beschermd wonen. MetGGZ kan bij jeugd binnen beschermd wonen geen target op uitstromen behalen.

De voorzitter vraagt of dit bij de innovatietafel wordt meegenomen. Dit punt is ook al vanaf 2014 bekend.

Mevrouw **Raedts** antwoordt bevestigend. Dit wordt inderdaad meegenomen maar is heel erg ingewikkeld. Dezelfde discussie geldt ook voor de statushouders die immers ook geplaatst moeten worden.

Mevrouw **Joosten** vraagt aan iedereen om oplossingen aan te reiken.

Mevrouw **Oosterbaan** deelt mee dat de medewerkers van MetGGZ zich afvragen of men zich realiseert dat de populatie de komende jaren veel 'heftiger' wordt in vergelijking tot de afgelopen jaren, onder andere vanwege de afbouw van bedden. Het beleid is 'allemaal in de wijk'. Hierop moet men iets verzinnen, anders heeft men het nakijken. De aanbieders hebben bovendien ook een zorgplicht. Elke gemeente die de leefbaarheid hoog op de agenda heeft staan moet hiernaar kijken. Spreekster stelt voor om te bekijken hoe de effecten van het downsizen van de zorg zich verhoudt met de ontwikkeling van het sociale domein in de gemeenten. Spreekster voorziet zeer ernstige problemen.

De heer **Van Ooijen** voegt toe dat dit nu al aan de gang is. Het aantal daklozen et cetera neemt bij PSW echt al toe.

De voorzitter stelt voor dat misschien hiervoor een dienst moet worden ontwikkeld. Vanochtend gaf bijvoorbeeld Bureau Jeugdzorg ook aan dat er witte vlekken zijn in het totale pakket. Daarvoor moet aandacht zijn en dit punt moet worden meegenomen.

De heer **Van Ooijen** vindt dat dit ook over de overheid heengaat: het gemeentelijke domein en de zorgverzekering.

De heer **Van Kessel** voegt toe dat het ook over de afdelingen heen gaat.

Mevrouw **Raedts** merkt op dat de gemeenten ook een landelijke opdracht hebben naar aanleiding van 'de verwarde man'. Daarvoor is nu een overlegstructuur ontstaan. De burgemeester van Venray is daarvan voor geheel Limburg de kartrekker.

Mevrouw **Oosterbaan** antwoordt dat dit echt GGZ is. De structuren rondom het creëren van een netwerk rondom gezinnen is het enige instrument dat de gemeenten en de aanbieders hebben. In sommige wijken moet men echter regisseurs hebben die wijkoverstijgend kunnen kijken.

De voorzitter vindt het een uitdaging om te bekijken hoe men dit kan regelen.

De werkgroepen Participatie zijn:

Wergroep Participatie		
Onderwerp	2 deelnemers namens zorgaanbieders	2 deelnemers namens gemeenten
Begeleiding groep met P-wet (extra product scheidslijn P-wet/Wmo) grijs gebied	Limburgse zorgboeren, Met talent	
begeleiding naar meedoen/beschut werk irt arbeidsmatige dagbesteding	PSW, Rendiz	
Prijzen/kostprijsmodules (alle producten?)	wordt opgepakt	
Cliëntprofielen/trajectfinanciering (waar de 3 domeinen niet goed op elkaar aansluiten) aandacht voor een gezin- een plan, 18- 18+	PSW, SGL, Proteion	

6. Afspraken

De voorzitter wil nu graag afronden. Er zijn nogal wat thema's benoemd en de vraag is of en hoe we alle onderwerpen concreet in de OT's kunnen oppakken.

Mevrouw **Oosterbaan** wil de keuze graag aan de thematrekkers overlaten. De voorwaarde is dat het realiseerbaar moet zijn binnen de tijd.

De voorzitter voegt toe dat men ook snel moet starten terwijl men ook iedereen mee wil laten denken.

De heer **Van Oort** stelt vast dat er een aantal onderwerpen zijn waaronder het laatste en deels beschermd wonen die ook worden geadresseerd in de innovatietafels van de bestuurscommissie Wmo. Op een gegeven moment moet dit naar de ontwikkeltafel komen. Spreker stelt voor om voor die onderwerpen de gelegenheid te bieden om dit traject te doorlopen. De vraag over Hbh wordt nog gesteld. Een collega van de heer Van Oort, de heer Brüll, is met het vervoer bezig en dit zou per 1 januari 2017 moeten staan.

De voorzitter antwoordt dat de vraag over vervoer wordt gesteld.

Mevrouw **Joosten** geeft aan dat kortdurend verblijf (respijtzorg) en logeren voor 2017 worden opgepakt. De vraag is wie hieraan wil deelnemen. Voorgesteld wordt de heer **Boerma** van De Zorggroep en iemand van MetGGZ.

De heer **Van Oort** stelt vervolgens vast dat voor begeleiding groep met Participatiewet (extra product scheidslijn P-wet/Wmo), het zogenoemde grijze gebied, iemand van Rendiz en van Met talent deelnemen.

Mevrouw **Joosten** merkt op dat de controllers zullen worden benaderd voor het onderwerp prijzen en kostprijsmodules. Er komt eerst een werkgroep voor alle domeinen en daarna wordt dit gesplitst.

Voor de werkgroep cliëntprofielen/trajectfinanciering melden zich PSW (de heer Van Ooijen), SGL (de heer Van Kessel) en Proteion.

De voorzitter acht het van belang dat er binnen de werkgroepen dekking is vanuit de inhoud voor alle doelgroepen.

De voorzitter vindt ook de vraag in hoeverre men ook al concrete zaken kan pakken.

Mevrouw **Joosten** wil ervoor waken dat men overall een beetje van krijgt en uiteindelijk niets concreets voor 2017. Dat zou heel jammer zijn. Bovendien heeft men voor al deze groepen ook nog ambtenaren nodig.

Mevrouw **Schuiling** merkt op dat men gewoon met een onderwerp kan beginnen en bekijken wat men voor 2017 al kan opnemen en wat men in 2018 verder uitwerkt.

De heer **Van Ooijen** wil graag bekijken wat dit jaar kan en anders schuift de agenda door.

De voorzitter antwoordt bevestigend. Men kan immers al nadenken over welke stappen nodig zijn.

Mevrouw **Joosten** uit haar twijfels. Zij vreest dat er niets uitkomt.

Mevrouw **Oosterbaan** stelt voor om de opdracht aan de werkgroep smart te maken. Vervolgens kan dit voor het volgend jaar wellicht worden verbreed.

De voorzitter antwoordt bevestigend. Er zijn dit jaar ook twee data waarop dit kan terugkomen.

Mevrouw **Oosterbaan** stelt voor om voor een product telkens een passage op te nemen waarom dit smart is.

De voorzitter antwoordt dat dit hier terugkomt, maar ook in de ontwikkeltafel Overeenkomsten.

De voorzitter vraagt vervolgens naar participatie.

De ontwikkeltafel bespreekt de voor de werkgroepen uit te nodigen aanbieders.

Mevrouw **Oosterbaan** vraagt of de ervaringswerkers ergens terug moeten komen. De maatschappij doet immers een groot beroep op de aanbieders om gebruik te maken van deze ervaringswerkers. Dit moet ergens terugkomen.

De voorzitter antwoordt dat dit vorig jaar bij de ontwikkeltafel Kwaliteit & monitoring met name aan de orde is gekomen in verband met de minimumeisen. Dit betrof de eisen die aan een professional moeten worden gesteld. De vertegenwoordiger van het Leger des Heils gaf toen aan dat ervaringsdeskundigen juist vaak niet aan die minimumeisen konden voldoen, bijvoorbeeld ten aanzien van de VOG en de BIG-registraties. Daarmee werpt men een drempel op.

Mevrouw **Oosterbaan** antwoordt dat dit probleem nu is opgelost. Als men de kortste lijn naar herstel predikt en wil dat innovatie in de maatschappij plaatsvindt, dan moeten de ervaringsdeskundigen een prominentere rol krijgen.

Mevrouw **Van Lieshout** vraagt of dit hoort bij social return.

Mevrouw **Oosterbaan** antwoordt dat dit ook mogelijk is.

Desgevraagd geeft **de voorzitter** aan dat de bemensing vanuit de gemeenten afhankelijk is van de thematrekkers. De concrete afspraken zullen vanaf volgende week worden opgepakt.

Mevrouw **Joosten** is daarom ook voorzichtig omdat op 7 april al iets concreets moet worden opgeleverd.

De voorzitter deelt mee dat de uitnodigingen et cetera heel snel zullen volgen.

7. Sluiting

De voorzitter dankt de aanwezigen voor hun bijdrage aan deze ontwikkeltafel en sluit om 16.28 uur de bijeenkomst.

Venray, 9 maart 2016